HANDELINGSPROTOCOL GRENSOVERSCHRIJDEND GEDRAG RSC Tienen

Het handelingsprotocol beschrijft de stappen die de vertrouwenspersoon (API) kan zetten wanneer er een melding, onthulling of vaststelling is van (seksueel) grensoverschrijdend gedrag. Het is echter geen vaststaand scenario: de vertrouwenspersoon zal steeds beslissingen moeten nemen in functie van de ernst en aard van de situatie en in overleg met het noodteam, de Federatie-vertrouwenspersoon en eventueel experten buiten de sportclub. Hoe te handelen bij een melding van een incident (een vermoeden, onthulling of vaststelling)?

Fase 0 – Melding, onthulling, vaststelling.

Bij de melding van een incident, zowel bij een vermoeden, onthulling als vaststelling, is het belangrijk om duidelijk te maken :

- Wat de inhoud van de klacht of melding is.
- Hoe de gegevens bij de vertrouwenspersoon terecht zijn gekomen. De informatie kan rechtstreeks bij de vertrouwenspersoon komen van één van de leden (of familie) of/en via het clubbestuur. Het kan nodig zijn extra informatie in te winnen, om de melding verder in kaart te brengen.
- Wie melder is. Vaak is de melder niet het slachtoffer of een rechtstreeks betrokkene, maar een derde. Soms is de melder ook geen rechtstreeks getuige van een voorval, maar werd door een betrokkene op de hoogte gebracht.
- Indien de melder een rechtstreekse betrokkene is, wordt gecheckt wat de betrokkenen verwachten, steeds rekening houdend met de wens van het slachtoffer. De vertrouwenspersoon legt uit dat, indien het over strafbare feiten gaat dit zal moeten gemeld worden.

Fase 1 – In kaart brengen van situatie.

Op basis van een aantal vragen wordt de situatie in kaart gebracht en gedocumenteerd:

-Wie zijn de betrokkenen: mogelijke slachtoffer(s),mogelijke pleger(s), mogelijke andere betrokken (getuigen…..)?

-Wat is bekend over de feiten? Wat is nog niet bekend? Wat is nog niet duidelijk?

-Wat zijn de bronnen: hoe zijn we de feiten te weten gekomen, waarop is het vermoeden gebaseerd? Wat is er concreet gezien/gehoord?

-Meestal is bijkomende informatie nodig, en zal de vertrouwenspersoon discreet de verschillende personen contacteren om zo de situatie helder in kaart te brengen.

Fase 2 – Inschatten van de ernst & advies inwinnen en formuleren.

De vertrouwenspersoon probeert de ernst van de feiten in te schatten. Intern of extern overleg kan overwogen worden. Wanneer het geen of licht seksueel overschrijdend gedrag betreft, is dit niet steeds nodig. Bij ernstiger feiten zal er overleg plaatsvinden met een noodteam en wordt altijd de federatie
vertrouwenspersoon gecontacteerd. De vertrouwenspersoon overlegt met een noodteam dat mee kan helpen bij het maken van een inschatting en het
opstellen van een advies .Er wordt gebruik gemaakt van de elementen uit het inschattingsgesprek om de ernst te beoordelen en de wettelijke bepalingen en de gedragscode.

Extern advies: kan ingewonnen worden bij:

- Federatie vertrouwenspersoon (steeds bij ernstige feiten)
- Hulplijn
- Via de Federatie-API: vertrouwenscentrum Kindermishandeling van uw regio (minderjarigen).
- Via de Federatie-API: Centrum Algemeen Welzijnswerk (volwassenen).

Advies formuleren:

- Rekening houdend met de ernst.
- Rekening houdend met de verwachtingen van de betrokkenen.
- Advies met betrekking tot:

*interne maatregelen op korte en lange termijn en doelgroepen bepalen.
*al dan niet noodzaak aan doorverwijzing naar hulpverlening, politie/justitie en/of tuchtrecht van de federatie.
*communicatie: er worden afspraken gemaakt over een terugkoppeling naar het clubbestuur, de betrokkene, de melder en eventueel andere betrokkenen, steeds rekening houdend met de discretieplicht.

Registratie:

Het advies wordt geregistreerd op een vertrouwelijke manier, de documenten worden beveiligd en de discretieplicht gerespecteerd.

Fase 3 – Uitvoeren van het advies.

Voor het uitvoeren van het advies is de regie in handen van het clubbestuur in samenwerking met de vertrouwenspersoon. Zij kunnen daarbij beroep doen
op de Federatie-tussenpersoon voor advies en ondersteuning.

Mogelijke acties:

- Interne opvolging: verzekeren van de veiligheid van de betrokkenen, maar dit kan zich uitstrekken naar coaching en tot sancties en tuchtmaatregelen.
- Hulpverlening: eventuele doorverwijzing naar de hulpverlening of professionele bemiddeling eventueel opgevolgd vanuit de club.
- Betrokkene informeren over de mogelijkheid om klacht in te dienen bij politie/justitie indien het over strafbare feiten gaat.

Fase 4 – Nazorg en evaluatie.

De betrokkenen kunnen nood hebben aan nazorg vanuit de club, waar club zich in de mate van het mogelijke ook toe engageert. Evaluatie van het proces bij alle betrokkenen kan waardevolle informatie geven over hoe de behandeling vanuit club werd ervaren, en waar eventueel verbeterpunten zitten voor het beleid met als doel de herhaling van dezelfde incidenten te vermijden.

Fase 5 – Verbeteracties in het beleid.

Incidenten kunnen aanleiding zijn tot het voorstellen van verbeteracties in het beleid. Op basis van risico taxatie, namelijk wat is de kans dat zich dit nogmaals voordoet, kunnen relevante maatregelen genomen worden om de herhaling van incidenten te vermijden.